

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2023, čj. MD-30430/2023-160/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 4. 7. 2023, čj. MHMP 1435436/2023/Dit. Magistrát zamítl žalobcovy námitky a potvrdil provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 27. 5. 2023.

II. Obsah žaloby

2. Žaloba obsahuje dvě skupiny žalobních bodů označených jako a) nerespektování odvolacích důvodů a b) nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů.
3. V první skupině žalobce namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. K žalobě přiložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín a Městského úřadu Černošice a dále

Shodu s prvopisem potvrzuje X

odkázal na dvě rozhodnutí blíže nekonkretizovaných správních orgánů, přičemž tvrdí, že z těchto čtyřech rozhodnutí vyplývá ustálenost praxe při posuzování podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Upozorňuje na zásadu legitimního očekávání a uvádí, že pokud jeden správní orgán rozhoduje výše uvedeným způsobem, není přiléhavé, aby správní orgán pouze v jiné místní příslušnosti rozhodoval odlišně. K podpoře svého tvrzení rozsáhle cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 7. 2019, čj. 1 As 353/2018-52, z kterého dovozuje, že správní orgány se měly v průběhu řízení zabývat způsobností a formální správností jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

4. Prvoinstanční orgán sice v žalobcově věci doplnil do spisového materiálu jeden příkazní blok, který porovnal s oznámením o uložení konkrétní sankce, nicméně toto neučinil u dalších bodových záznamů. Žalobce byl zkrácen na svých právech, když jednotlivé důkazy nebyly hodnoceny shodným způsobem a napadené rozhodnutí tak bylo vydáno na základě neúplného posouzení věci.
5. Druhá skupina žalobních námitek napadá způsobnost jednotlivých podkladů pro záznam bodů v evidenci řidiče (*žalobce tak označuje konkrétní příkazové bloky – pozn. soudu*). Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že jediné důkazy, které může jako odvolací orgán posuzovat, jsou oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Trvá na tom, že oznámení nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s původním rozhodnutím.
6. Dále žalobce obecně popsal povinné náležitosti příkazových bloků. Zkratkovitost vymezení přestupku na každém bloku je dle žalobce příčinou jeho nezpůsobnosti být podkladem pro záznam bodů, protože přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. K žalobě přiložil tři příkazové bloky osob odlišných od žalobce, na kterých demonstrovuje jejich (bez)vadnost. Dále přiložil rozhodnutí dvou krajských ředitelství Policie České republiky, ze kterých vyplývá, že v různých řízeních byly shledány příkazové bloky vydány v rozporu se zákonem.
7. Za nesprávný označuje závěr žalovaného, že přestupce dal svým podpisem souhlas s projednáním v příkazním řízení a správností takového rozhodnutí. Podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a uvedl, že obsah žaloby ve větší míře koresponduje s obsahy jiných správních žalob, které podal totožný zástupce vůči obdobným rozhodnutím žalovaného, a proto je považuje za šablonovité. Tomuto faktu svědčí např. námitka, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalobce však ve správním řízení nepředložil žádný důkaz, ani navrhl jakékoliv jiné dokazování.
9. K námitce, že do řízení nebyly doplněny ostatní příkazové bloky žalovaný uvádí, že takový postup považuje za nelogický, neboť by docházelo pouze ke kontrole v „opisu“, tedy kontrole případné „lidské chyby“ spočívající v písařské chybě při přepisování údajů z příkazového bloku na oznámení o uložení pokuty. Takový postup však zákon nezakládá a ani nepředpokládá. Současně ustálená judikatura nepovažuje takovou kontrolu z obecného hlediska za důvodnou, pokud účastník řízení relevantním způsobem pomocí důkazních prostředků nezaloží pochybnost o takovém oznámení.

10. Na závěr žalovaný odkázal na judikaturu, ve které se NSS vyjádřil k totožným podáním zástupce žalobce v tom smyslu, že považuje za zbytečné, aby podrobně poněkolkáté v téměř stejných případech vysvětloval totéž.

IV. Posouzení věci soudem

11. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobce i žalovaný souhlasili konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud nepovažoval za potřebné provést dokazování bloky, které žalobce připojil k žalobě. Předně je třeba uvést, že žalobce je jako důkaz výslovně nenavrhl k žádnému ze svých tvrzení. Zároveň se žádný z těchto bloků netýká projednávané věci a žalobce na nich dle žalobních tvrzení pouze demonstruje, že se v praxi lze setkat s vadně i bezvadně vyplněnými bloky. Tuto skutečnost považuje soud jednak za notorietu, jednak za nadbytečnou pro nyní posuzovanou věc. Totožně soud přistoupil i k nutnosti provést dokazování rozhodnutími Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského a Jihočeského kraje. Rozhodnutí měla podle žalobce prokázat, že odvolací orgány zrušily rozhodnutí (příkazové bloky) z různých důvodů pro nezákonnost. Tuto skutečnost soud jednak nepovažuje za nutnou dokazovat, jednak se jedná o rozhodnutí vydaná v řízeních s odlišným předmětem.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Soud úvodem připomíná, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou, pročež obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78 č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32). Text žaloby je prakticky totožný s žalobami podanými zástupcem žalobce v obdobných řízeních před zdejším soudem (např. sp. zn. 11 A 210/2021). Žaloba nijak nereflektuje odlišnost odvolacích námitek či specifika nyní projednávané věci, námitky jsou zcela obecně a identické s již dříve uplatněnými námitkami, a proto se s nimi soud může vypořádat taktéž do jisté míry obecně.
14. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
15. Žaloba není důvodná.
16. Soud se nejprve zabýval namítaným „ignorováním“ předložených důkazů, návrhů a rozhodování jiných správních orgánů ze strany žalovaného, a tím tvrzené narušení žalobcovy právní jistoty. Žalobce neoznačuje, jaké konkrétní návrhy či důkazy měl žalovaný „ignorovat“.
17. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce v námitce proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 5. 6. 2023 uvedl, že si není vědom, že by dosáhl 12 bodů, a proto podává námitky proti všem přestupkům v kartě řidiče. Podáním z 19. 6. 2023 žalobce uvedl, že nesouhlasí s právní kvalifikací uvedenou na příkazovém bloku z 27. 5. 2023, jelikož nedržel telefonní přístroj, nýbrž manipuloval s navigací. Žalobce uvedl, že nemá právní vzdělání, aby věděl, co znamenají paragrafy vepsané do příkazového bloku, a proto podal podnět k přezkumnému řízení ke Krajskému ředitelství Policie Hlavního města Prahy a navrhl správnímu orgánu, aby do vyřešení této předběžné otázky přerušil řízení. Správní orgán si z opatrnosti vyžádal kopii příkazového bloku a vyzval žalobce k vyjádření se k tomuto doplnění spisového materiálu. Následně v prvostupňovém

rozhodnutí dospěl k závěru, že oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ve spojení s příkazovým blokem ze dne 27. 5. 2023, série AS/2019, č. S2885264, ob stojí jako způsobilý podklad pro provedené záznamy bodů (str. 5) a vypořádal se s tím, proč neshledal důvod pro přerušení řízení (str. 6).

18. V odvolání žalobce uvedl jediný odvolací důvod a to, že nesouhlasí s nevyčkáním do vyřešení předběžné otázky, a to mimořádného opravného prostředku podaného k orgánu Policie České republiky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce v řízení o námitkách neuvedl žádné důvody, které by vedly odvolací orgán k pochybnostem o podkladech pro zápis bodů do evidence a v případě mimořádného opravného prostředku se nejedná o předběžnou otázku ve smyslu § 57 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
19. Soud uzavírá, že v řízení před správním orgánem žalobce žádné důkazní návrhy nepředložil, a žalovaný je tak ani nemohl ignorovat. V žalobě uváděná rozhodnutí krajských úřadů navíc nepředstavují správní praxi, kterou by měl být žalovaný, jako nadřízený orgán při výkonu přenesené působnosti v oblasti silniční dopravy, vázán. V tomto směru soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, ve kterém je za správní praxi zakládající legitimní očekávání označena pouze „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů“ (bod 81).
20. Žalobcův odkaz na rozsudek NSS čj. 1 As 353/2018-52 není přílehlavý. Žalobce z něj nesprávně dovozuje, že správní orgány se mají v průběhu námitkového řízení automaticky zabývat způsobilostí a formální správností jednotlivých příkazových bloků. Tento závěr však vyvrací rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 23. 4. 2021, čj. 6 As 174/2019-35, č. 4189/2021 Sb. NSS, v němž uzavírá, že „jde vždy o konkrétní případy na půdorysu určitého skutkového stavu (konkrétní obsah daných oznámení o přestupku, konkrétní výhrady uplatněné žalobci v jejich námitkách, konkrétní jimi předložené či navržené důkazy, kterými brojili proti určitým zápisům bodů do registru)“ (bod 45). V některých případech NSS shledal, že bylo nezbytné, aby správní orgán příkazové bloky vyžádal, v jiných shledal, že v daných případech postačovalo posouzení námitek na základně oznámení o přestupcích. Právě v souladu s touto judikaturou postupoval i prvostupňový orgán, který se jednotlivými podklady zabýval (str. 2, resp. 4-6).
21. Soud uzavírá, že z judikatury i příslušného správního předpisu plyne, že existence příkazového bloku (či jeho kopie) není podmínkou *sine qua non* pro provedení odpovídajícího bodového záznamu. Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro příkazový blok (samozřejmě mimo podpis přestupce). Správní orgán má povinnost vyžádat si příkazové bloky až v případě, že oznámení trpí samo o sobě závažnými nedostatky nebo pokud žalobce svými námitkami údaje obsažené v oznámení úspěšně zpochybnil [srov. § 123b odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů; a též rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2014, čj. 5 As 39/2010-82, č. 2145/2010 Sb. NSS, ze dne 25. 7. 2019, čj. 1 As 353/2018-52, a ze dne 26. 9. 2019, čj. 3 As 298/2017-23]. V každé jednotlivé věci je nutné vzít v úvahu způsob, jakým žalobce uplatňuje své námitky (viz níže). Nelze tak vyhovět argumentaci žalobce, že si měl správní orgán vyžádat všechny příkazové bloky. Soud má naopak za to, že správní orgán postupoval nad rámec své povinnosti, když si vyžádal onen příkazový blok na základě žalobcovy vágní námítky, která navíc směřuje do řízení o přestupku, nikoliv do námitkového řízení.

22. Nad rámec soud uvádí, že přezkumné řízení podle § 94 a násl. správního řádu není mimořádným opravným prostředkem, jak tvrdí žalobce, neboť na toto řízení účastník nemá právní nárok. Přezkumné řízení může být zahájeno pouze z moci úřední (viz rozsudek NSS ze 14. 2. 2008, čj. 7 As 55/2007-71, č. 1831/2009 Sb. NSS).
23. První okruh žalobních námitek není důvodný.
24. Ani druhá skupina námitek není důvodná.
25. Jak již soud uvedl výše, jsou žalobcem předložené příkazové bloky irelevantní, neboť nijak nesouvisí s projednávaným případem. Ani jeden z bloků však číselným označením neodpovídá příkazovým blokům v projednávané věci.
26. Žalobcová námitka ohledně neodpovědnosti přestupce za správnost rozhodnutí není důvodná. Judikatura dospěla k závěru, že podpisem příkazového bloku přestupce vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku včetně jeho právní kvalifikace a s jeho projednáním v blokovém řízení, a jednoznačně tak potvrdil naplnění jeho podmínek (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, čj. 3 As 82/2017-24, bod 25). Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v příkazovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Námitka ohledně uvedení paragrafů není důvodná, jelikož na příkazovém bloku je skutek vymezen i textem.
27. Konečně, k žalobním námitkám zpochybňujícím způsobilost podkladů pro záznam bodů, soud poukazuje na rozsudek NSS ze dne 2. 6. 2021, čj. 6 As 174/2019-44, v němž se NSS zabýval obdobným případem, v němž vystupoval stejný zástupce, který vznesl totožné žalobní body. NSS konstatoval, že: *„Stěžovatel [...] rovněž konstatoval, že žalobcovy námitky jsou typizované a žalobcův zástupce JUDr. Bechyně je uplatňuje neustále dokola bez ohledu na konkrétní případ. Nejvyšší správní soud v tomto směru stěžovateli přisvědčuje a konstatuje, že na základě tohoto důvodu stěžovatelovo zamítavé rozhodnutí o odvolání žalobce stojí. [...] Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není“* (bod 13 a 16).
28. Soud neshledal důvod, proč by se měl jakkoliv odchýlit od závěru NSS ve výše uvedeném rozsudku. Žalobce pouze obecně ke všem blokům uvedl, že obsahují zkratkovité vymezení přestupku, a proto nejsou způsobilým podkladem. Žalobce nereagoval na konkrétní podobu jednotlivých bloků, neuvedl případná pochybení správního orgánu, nerefletoval, že v daném případě byl podkladem pro záznam bodů i příkaz vydaný podle § 90 správního řádu a ani příkazové bloky k žalobě nedoložil. Toto všechno vede soud k závěru, že námitky nevycházejí z reálné podoby jednotlivých bloků, jsou typizované a nevěrohodné, proto soud uzavírá, že veškeré žalobcovy námitky zůstaly v obecné rovině, nezaložily důvodné pochybnosti o správnosti podkladů pro záznam bodů do evidence řidiče, a proto nebylo třeba žádat doložení konkrétních příkazových bloků.
- V. Závěr a náklady řízení
29. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

30. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. února 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu